

PER UNA CULTURA DE L'ESPERANÇA

Serveixi aquest títol per a expressar la meva satisfacció per la nova revista. Amb ell, però, vull manifestar-vos, a tots els qui sentiu vostre el Centre Parroquial i l'estimeu, quina és la convicció amb la qual hem de treballar plegats. Tot el que es duu a terme al centre, des de les diverses seccions, ha de fer créixer i madurar aquesta cultura de l'esperança.

¿I què significa "cultura de l'esperança"? Potser pagui la pena dir allò que no és. No és el culte, el conreu, de l'aparença, que és el propi de l'àmbit de les ideologies. No és el culte a la indiferència. I tampoc no és, òbviament, el conreu de la banalitat, de la superficialitat, o de la grolleria. El Centre Parroquial no s'ha de convertir mai en una sucursal d'àmbits en els quals aquestes es practiquen.

Treballar per a una "cultura de l'esperança" significa conrear el diàleg, el pensament, la bellesa, i proposar-s'ho des dels diferents àmbits en què ens movem al Centre. A les noces de Canà "manca el vi". Doncs bé, perquè també a la nostra societat, i tan sovint a la mateixa Església, ens manca el vi, és a dir, ens falta l'alegria de l'Evangeli, hem de treballar en la línia d'una "cultura de l'esperança" i això significa fer-nos permeables a aquesta joia, saber-la comunicar.

El Centre Parroquial, i la revista haurà de saber i contribuir a reforçar-ho, és i ha de ser un factor d'integració de primera qualitat al bell mig del nostre Sarrià, un contrapès enfront de l'individualisme i l'atomització cada vegada més marcats de la nostra societat. El valor de la cohesió a l'interior d'una societat fragmentada, el valor de la solidaritat a l'interior d'un individualisme exasperat, el valor del respecte a l'interior d'una agressivitat difusa i el valor de la convivència enmig de situacions conflictives que van creixent, etc., tot això és el que jo conceptuo com "cultura de l'esperança", a la qual penso que l'Administració hauria de donar més protecció jurídica i més contribució financera, atès el servei indubtable que presta a la societat.

Desitjo a tots els qui promouen aquesta preciosa iniciativa, que la duguin sempre a terme en la línia de la "cultura de l'esperança" i que maldin per respondre, amb els valors que he enumerat abans, les situacions negatives a vegades descontrolades, és a dir, no positivament orientades i no convenientment educades, i que poden col·locar-nos davant el risc de desestabilitzar des de dintre mateix del treball que ens proposem de realitzar, i de rebot, fer mal al nostre entorn, i al conjunt de la societat.

Mossèn Manel Valls, rector